

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Ádám Sándor ügyvéd (6721 Szeged, Szent István tér 14. I/13.) által képviselt felperesnek a dr. Bódis Zoltán ügyvéd (1117 Budapest, Október huszonharmadika u. 11. fszt. 1.) által képviselt alperes ellen vételár megfizetése iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2008. július 16-án kelt 7.G.22.081/2007/14. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben, hogy a késedelmi kamat mértékét a mindenkorai késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt mértékében állapítja meg.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 495.000 /Négyszázkilencvenötezer/ forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperesi társaságot 1995. február 6-án jegyezték be a cégjegyzékbe. A cégnyilvántartás adatai szerint 2006. május 31-ig felperest önállóan ügyvezető képviselte, ezt követően és ügyvezetők együttesen voltak jogosultak a felperes képviseletére. 2006. szeptember 29-től a felperes önálló képviseleti joggal rendelkező ügyvezetői és ennek ténye a cégjegyzékbe 2006. december 6-án került bejegyzésre, a közzététel időpontja 2007. január 4.

A felperes mint eladó, továbbá az alperes és a perben nem álló mint vevők 2006. május 18-i keltezéssel adásvételi szerződést kötöttek. Az okirat bevezetőjében egyebek mellett rögzítésre került, felperes a működési körébe tartozó tejelő tehenészetet értékesíteni kívánja, „amely a teljes tehenállományra és a hozzá tartozó tejkvóta mennyiségre vonatkozik”.

Az 1. pont szerint eladó egy tételben eladja vevőnek a tulajdonában lévő tejtermelő 370 db tejtípusú szarvasmarhából álló állományt.

A 2. pont akként rendelkezik, az eladó tulajdonában 2.100.000 kg tejkvóta mennyiség van „melyet a hatályos jogszabályoknak megfelelően szintén értékesítenek a vevő felé.”

A 3. pontban a felek a szarvasmarha állomány vételárát 40.000.000 forint + áfa, a tejkvóta vételárát 22.000.000 forint + áfa összegben állapították meg azzal, hogy „a vételár és a vásárlás tejkvótára vonatkozó része az illetékes igazgatóságának jóváhagyásával jön létre”.

Továbbá azt is rögzítették, „a jóváhagyást követően a vevőt illeti meg a tejkvótával kapcsolatos mindennemű jog és kötelezettség”.

A szerződést a felperes részéről - a másolatban csatolt meghatalmazásra utalva - és míg alperes képviselőjében - az igazgatóság elnöke - írta alá.

Utóbb felperes ügyvezetője, a földművelésügyi hivataltól kapott információkra hivatkozva arról tájékoztatta az alperes igazgatóságának elnökét, problémát jelent, hogy vevőként két név szerepel a szerződésben.

2006. október 2-i keltezéssel felperes mint eladó és az alperes mint vevő egy újabb adásvételi szerződés megnevezésű megállapodást kötöttek. Ennek 1. pontja rögzíti, eladó eladja, vevő pedig megveszi az eladó kizárólagos tulajdonát képező 2.088.777 kg beszállítói tejkvótát 21.341.886 forint + áfa vételáron.

A 2. és a 3. pont az eladó nyilatkozatát tartalmazza arra nézve, hogy több mint három éve tejtermeléssel foglalkozik, ebben a minőségében regisztrált tejtermelő.

A 4. pont tartalmazza azt is, eladó kijelenti, hogy a tejkvóta „per-, teher-, és igénymentes, a 2005/2006. évi teljesítése megfelel a 69/2004.(IV.29.) rendelet 2.3.2. pontjában foglaltaknak”.

Az 5. pont szerint eladó vállalja, hogy feldolgozójától beszerzi a kvóta adásvétel átjegyzéséhez szükséges igazolást, azt haladéktalanul a vevő rendelkezésére bocsátja és mindenben együttműködik a vevővel az átírás mielőbbi lebonyolításában.

A 6. pont akként rendelkezik, vevő vállalja, hogy a kvóta átírások után a teljes vételárát megfizeti eladó számlája alapján.

A megállapodás tartalmazza azt is, az abban nem szabályozott kérdésekben a Ptk. illetve a hivatkozott rendelet és módosításai az irányadóak, a felek a szerződést elolvasták, értelmezték és mint akaratukkal egyezőt írták alá.

Az okirat fejrésze a felperes képviselőjekéntt tünteti fel, ugyanakkor a szerződést felperes képviselőjében írta alá. Alperest a szerződéskötéskor az igazgatóság elnöke képviselte.

A (a továbbiakban) 2006. november 14-én kelt 1031139309. számú határozatával elutasította felperes 2006. június 16. napján a beszállítási kvóta átruházása iránt benyújtott kérelmét, egyebek mellett arra hivatkozással, a 2006. május 18-án kelt adásvételi szerződésen alapuló kérelmet a jogszabályban előírt 15 napos határidő lejártát követően nyújtották be, az adásvételi szerződésben két vevő szerepel, a vásárolt kvótamennyiség különbözik a formanyomtatványon megjelölttől, az adásvételi szerződésen az eladó aláírása nem cégszerű. (1/F/8.) Ugyancsak 2006. november 14-én meghozott 1031341034 számú határozatával az helyt adott a felperes beszállítási kvóta átruházása iránt 2006. október 16-án benyújtott kérelmének és a felperes, mint eladó rendelkezésére álló 2.088.777 kg beszállítási kvótát 2006. április 1-jei dátummal átvezette az alperes nevére.

A felperes 2006. november 20-án 25.610.263 forint összegről számlát állított ki alperesnek 2006. november 25-i esedékességi időponttal. Alperes a számlát befogadta.

A felperes 2007. február 14-én, majd 2007. március 13-án kelt levelében felszólította alperest a beszállítási tejkvóta adásvétele tárgyában 2006. október 2-án megkötött adásvételi szerződés alapján fennálló 25.610.263 forint összegű kiszámlázott tartozása megfizetésére.

Az alperes 2007. március 2-án és március 23-án kelt válaszleveleiben a teljesítéstől elzárkózott arra hivatkozással, a felek között nem 2006. október 2-án, hanem 2006. május 18-án jött létre a szerződés, amelynek 3. pontja szerint a jóváhagyást követően a tejkvótával kapcsolatos minden jog és kötelezettség őt illeti meg. Ennek ellenére a tejkvótahoz járó támogatás összegét az a jóváhagyást követően felperesnek utalta át. Erre tekintettel vitatja a felperesi követelés megalapozottságát, felperes a részére folyósított támogatási összegre nézve köteles elszámolni.

A felperes 2007. április 11-én előterjesztett keresetében alperest a Ptk. 365. § (1) bekezdése alapján 25.610.263 forint vételár és annak 2006. november 26-tól a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, továbbá a perköltség megfizetésére kérte kötelezni.

Előadta, a tulajdonát képező 2.088.777 kg mennyiségű beszállítási tejkvótát a 2006. október 2-án kelt adásvételi szerződéssel 25.610.263 forint vételárért eladta alperesnek. A szerződés alapján a a tejkvótát 2006. november 14-én átvezette

az alperes nevére, ezzel a tulajdonjog alperesre szállt át. Alperes ennek ellenére nem tett eleget a szerződésben vállalt vételár fizetési kötelezettségének, a vételárról kiállított számla teljesítésétől elzárkózott. Alperes arra hivatkozik, a felek között a szerződéses jogviszony a 2006. május 18-án kelt adásvételi szerződés alapján áll fenn, amelynek a 2006. október 2-i megállapodással nem érintett, továbbra is hatályban lévő rendelkezései értelmében a 2005. április 1. és 2006. március 31. közötti időtartamra járó, a felperesnek kifizetett támogatási összeg őt illeti meg. Alperes igénye azonban teljességgel megalapozatlan, tekintettel arra, a 2006. május 18-i adásvételi szerződés az illetékes igazgatóságának jóváhagyása hiányában a tejkvótára vonatkozó részében nem jött létre. A felek éppen a szükséges jóváhagyás hiányára tekintettel kötöttek 2006. október 2-án a tejkvótára egy külön adásvételi szerződést, amelyet az illetékes hatóság jóváhagyott, ezért az érvényesnek és hatályosnak tekintendő. Egyebekben pedig a 2006. május 18-án kelt adásvételi szerződés sem tartalmazott olyan rendelkezést, amelynek alapján alperes igényt tarthatna a 2005-2006-os tejkvótára járó támogatási összegre. A 69/2004.(IV.29.) rendelet 4. § (1) bekezdése szerint a kvótaév a tárgyév április 1-jétől a következő év március 31-éig tart. A 2006. május 18-i és a 2006. október 2-i szerződések tárgyát pedig egyértelműen a 2006-2007-es kvótaév tejkvótája képezte, így a megállapodások értelemszerűen nem vonatkozhattak a 2005-2006-os kvótaévre járó támogatási összegre.

Egyebekben utalt arra is, a cégnyilvántartás adatai kétséget kizáróan bizonyítják, hogy a 2006. október 2-i megállapodást képviselőjében aláíró 2006. szeptember 29. napjától önálló képviselői joggal az ügyvezetője volt, így a megállapodást képviselőjében jogszerűen írta alá függetlenül attól, hogy a szerződés fejrésében képviselőként adminisztrációs tévedés folytán nem az ő neve került feltüntetésre. Perköltségként a csatolt megbízási szerződés szerinti ügyvédi költségei megfizetésére tartott igényt. Keresete alátámasztására okiratmásolatokat csatolt.

Alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte.

Előadta, a 2006. május 18-án kelt adásvételi szerződés 3. pontjának utolsó mondata, amely szerint a vevőt illeti meg a tejkvótával kapcsolatos minden jog és kötelezettség, nyilvánvalóan azt jelentette, hogy a kifizetett vételár ellenében a tejkvóta tekintetében minden szempontból a felperes, mint eladó pozíciójába lép, tehát a függő jogügyletek, így pl. a még ki nem fizetett támogatások vonatkozásában is ő válik jogosulttá. A megállapodás egyértelműen arról szólt, hogy felperes a tejkvótával kapcsolatos támogatást illetően minden követelést rá engedményez és azt a felek a vételár összegéből „elszámolják”. Utóbb felperes kezdeményezte a megállapodás módosítását azzal az indokkal, a mennyiség tekintetében eltérés van a korábbi szerződésben foglaltaktól, illetve, hogy a tejkvóta tekintetében a vevő személyét egyértelműen meg kell határozni. A 2006. október 2-i megállapodás nem egy új önálló adásvételi szerződés, hanem a korábbi megállapodás módosítása, amelyben a felek a korábbi szerződéssel kapcsolatos egyes technikai kérdéseket kívánták rendezni. A korábbi megállapodás nem érintett rendelkezései azonban változatlanul irányadónak tekintendők, a 2006. május 18-i és október 2-i szerződések csak együttesen értelmezhetők. Ezt támasztja alá az a

körülmény is, hogy 2006. október 2-án a felek még nem ismerték, nem ismerhették az 2006. május 18-i tejkvóta átruházási megállapodással kapcsolatos álláspontját.

A 2006. október 2-i megállapodás megkötésekor továbbá a felperes képviseletében eljáró is határozottan kijelentette, a megállapodásban nem érintett kérdésekben a korábbi, a 2006. május 18-i szerződésben foglaltakat kell alkalmazni.

Hivatkozott arra is, a kereset azért is megalapozatlan, mert miután felperes többszöri írásbeli felszólítás ellenére sem volt hajlandó elszámolni a tejkvótára járó támogatás összegével, e szerződésszegő magatartása miatt 2007. május 17-én írásban elállt a szerződéstől.

Állította azt is, a 2006. október 2-i megállapodás érvénytelen, mert azt nem a szerződésben képviselőként megjelölt ügyvezető, hanem írta alá felperes nevében, aki ebben az időpontban még a felperes képviselőjeként nem szerepelt a cégjegyzékben. A szerződéskötés körülményeire nézve a felek képviseletében eljáró személyek, továbbá és meghallgatását, valamint annak tisztázására, hogy képviselőkénti bejegyzésére irányuló kérelmet a cégbírósághoz mikor nyújtották be, a cégiratok beszerzését indítványozta.

Az elsőfokú bíróság bizonyítási eljárást folytatott, meghallgatta a perbeli szerződések megkötésekor a felek képviseletében eljáró személyeket és további tanúkat hallgatott meg.

....., az alperes igazgatóságának elnöke egyebek mellett úgy nyilatkozott, a szerződés megkötésében alperesi oldalról egyedül vett részt. Az első szerződésben vevőként két cég szerepelt, mert még nem tudták, melyik cég lesz a vevő. Egy idő után felperes jelezte, problémát jelent, hogy két vevő van a szerződésben, a hivatal kéri a módosítást. Felperes az új szerződés aláírásakor úgy nyilatkozott, az nem helyezi hatályon kívül a korábbi.

..... a felperes ügyvezetője egyebek mellett előadta, a szerződés csak 2006. április 1-től rendelkezhetett a tejkvótáról, alperest a tejkvótával kapcsolatos jogok 2006. április 1-től illették meg.

....., a felperes másik ügyvezetője és a felperes korábbi tagja úgy nyilatkozott, nem volt szó arról, hogy a vételárból bármi levonásra kerüljön.

....., az alperes felügyelő bizottsági tagja tanúvallomásában egyebek mellett előadta, a szerződés megkötésekor nem volt jelen, a szerződés aláírását követően kérdésére úgy nyilatkozott, ami támogatást még nem kapott meg a felperes, az az alperest illet meg.

..... az alperes igazgatóságának tagja egyebek mellett előadta, az első tárgyaláson arról volt szó, hogy a kialakított ár és a kvóta támogatás közötti különbséget kell kifizetni.

Alperes a második szerződés megkötése után a felperesi képviselő részéről elhangzottakra nézve további tanúk meghallgatását tartotta szükségesnek, indítványa megtételére határidőt kért.

Az elsőfokú bíróság 2008. július 16-án kelt 7.G.22.081/2007/14. számú ítéletével alperest a felperes részére 25.610.263 forint és annak 2006. november 26-tól a kifizetés napjáig járó 13,25 % késedelmi kamata, valamint 950.000 forint perköltség továbbá az államnak külön felhívásra 900.000 forint eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

Ítélete indokolásában a 69/2004. (IV.29.) rendelet 9. § (3) és (4) bekezdésében foglaltakra utalva kifejtette, a 2006. május 18-i adásvételi szerződés az hozzájárulása hiányában nem jött létre. A 2006. október 2-án kelt szerződést a felek képviselői írták alá, ahhoz az is hozzájárult, ezért e szerződés 2006. április 1-re visszamenőleges hatállyal létrejött. A szerződést nem teszi érvénytelenné az a körülmény, hogy a fejrészben a felperes képviselőjeként a korábbi ügyvezető került feltüntetésre, figyelemmel arra, hogy a szerződéskötéskor és a képviselő személyének változásakor már hatályban volt 2006. évi V. törvény 30. § (4) bekezdése alapján a képviselő személyében a változás 2009. szeptember 9-én bekövetkezett, ami a cégnyilvántartásba is bejegyzésre került. A cégnyilvántartás adataiból megállapíthatóan felperes képviseletére 2006. szeptember 29-étől jogosult volt.

A 2006. október 2-i megállapodással annak tartalma szerint felperes a tulajdonában lévő tejkvótát adta el alperesnek az ott meghatározott vételárért, anélkül azonban, hogy a szerződésben külön kikötésre került volna, hogy a vételárból le kell vonni a 2005/2006. évre esedékes támogatási összeget. Sem a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, sem a meghallgatott tanúk vallomása alapján nem volt megállapítható, hogy a felek között a 2006. október 2-i szerződéskötést megelőzően, akár májusban, akár más időpontban kifejezett megállapodás jött volna létre arról, hogy a 2005/2006. évi tejkvóta támogatás összege a vételárból levonásra kerül. Ilyen tartalmú rendelkezést egyebekben a 2006. májusi szerződés sem tartalmaz, a megállapodásban az szerepel, hogy a jóváhagyást követően a vevőt illeti meg mindenemű jog és kötelezettség. Az irányadó rendelet 9. § (4) bekezdésében foglaltakra, a szavak általános jelentésére továbbá arra figyelemmel, hogy mindkét perbeli megállapodás a 2006/2007-es kvótaév ideje alatt került megkötésre, a szerződés körülményeit is mérlegelve az volt megállapítható, a szerződő felek akarata nem irányulhatott arra, hogy a 2005/2006-os kvótaévre eső támogatás összegét alperes levonja a 2006/2007. évi kvóta vételárból. Amennyiben alperes azzal a szándékkal kötötte meg a szerződést, hogy a vételárból levonja a már

lezárult kvótaévre vonatkozó támogatást, úgy ezt kifejezetten bele kellett volna foglalnia a szerződésbe.

Alperes nem tett eleget a szerződés szerinti vételár fizetési kötelezettségének, a rendelkezésre álló adatokból nem volt megállapítható, hogy a szerződéstől érvényesen elállt volna, vételár fizetési kötelezettsége ezért fennáll.

Egyebekben az ítélet indokolása rögzíti azt is, tekintettel arra, hogy a szerződés annak aláírásával létrejön, a felek ezt követő nyilatkozatai, tárgyalásai a szerződési akaratra, annak megállapítására nézve nem tekinthetők irányadónak. tanú kizárólag a szerződéskötést követő nyilatkozatokra vonatkozó vallomását erre tekintettel az elsőfokú bíróság nem vizsgálta. Ugyanezen okból mellőzte az elsőfokú bíróság azon további személyek tanúkénti meghallgatását, akik az alperesi előadás szerint is csak a szerződés megkötését követően elhangzott nyilatkozatokra nézve tudtak volna vallomást tenni.

Az ítélettel szemben az alperes fellebbezett jogi képviselő útján. Az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte. Korábbi perbeli nyilatkozatait fenntartva hangsúlyozta, 2006. október 2-án kizárólag a korábbi szerződéssel kapcsolatos egyes technikai jellegű kérdések szabályozására, nem pedig egy teljesen új, önálló megállapodás megkötésére került sor. Ezt támasztja alá, hogy ebben az időpontban még az elutasító határozata nem született meg, így a 2006. május 18-i megállapodás érvénytelensége fel sem merülhetett. 2006. november 14-én pedig az csupán adminisztratív tévedésből hozott a két okirat tekintetében két határozatot, valójában a két okirat egyazon kiegészített megállapodást tartalmazza.

Az októberi megállapodást a felperes képviseletében aláíró ügyvezetőként csak 2006. december 6-i hatállyal került bejegyzésre a cégjegyzékbe. A cégiratokból az is megállapítható, hogy a bejegyzése iránti kérelmet csak 2006. november 29-én nyújtották be a cégbírósághoz, amelyhez egy 2006. november 8-án kelt aláírási címpéldányt csatoltak. A cégiratok egyértelműen igazolják, hogy felperes nevében olyan személy írta alá a 2006. október 2-i szerződést, akinek a szerződés aláírása időpontjában még nem volt képviseleti joga, ez a körülmény pedig a szerződés érvénytelenségét eredményezi. Téves ezért az elsőfokú bíróság ítéletének azon megállapítása, hogy a felperes részéről a megállapodást az akkori nyilvántartásban szereplő ügyvezető írta alá.

Továbbra is állította, a 2006. május 18-án kelt szerződéssel a megvásárolt tejkvótával kapcsolatos minden jogot megszerzett, így a korábbi tejkvóta évre eső, de még ki nem fizetett támogatásra jogosultságot is.

Hangsúlyozta, a szerződésnek a szarvasmarha állomány eladására vonatkozó része teljesedésbe ment, a tejkvóta pedig mint vagyoni értékű jog - amint azt a BDT 2007.1571 számú határozat is rögzíti önállóan nem forgalomképes, átruházás esetén a tejkvóta a tehénállománnyal és a teleppel (ingatlannal)jogilag oszthatatlan szolgáltatás. Erre figyelemmel is téves az elsőfokú ítélet azon megállapítása, hogy a 2006. május 18-i szerződés az hozzájárulása hiányában nem jött létre.

Arra is hivatkozott továbbá, az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte a meghallgatott személyek előadásait, az általuk előadottakból téves következtetést

vont le. Úgy vélte, tanúvallomása egyértelműen igazolja, hogy közvetlenül a 2006. október 2-i megállapodás aláírását követően a felperes képviselője úgy nyilatkozott, az újabb megállapodással nem érintett kérdésekben továbbra is a korábbi okiratban foglaltakat kell alkalmazni, illetve megerősítette, a még ki nem fizetett tejkvóta alperest illeti meg. Az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel szemben a szerződő felek közvetlenül a szerződéskötést követően tett nyilatkozatai is alkalmasak lehetnek a felek valós ügyleti akaratának megállapítására. Tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor tanúvallomását figyelmen kívül hagyta önmagában azért, mert az a felperesi képviselő szerződéskötést követő nyilatkozatára vonatkozott.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte lényegében helyes indokaira tekintettel, továbbá az alperes perköltségben marasztalását.

Az eljárás során tett nyilatkozatait fenntartva hangsúlyozta, a cégnyilvántartás adataiból is megállapíthatóan 2006. szeptember 29-étől volt képviselőre jogosult ügyvezetője, így képviselőtében eljárva jogszerűen írta alá a 2006. október 2-i megállapítást. Ebből a szempontból nincs jogi jelentősége annak, hogy képviselői jogosultsága a cégjegyzékbe csak egy későbbi időpontban került bejegyzésre.

Ugyancsak megalapozatlan az az alperesi hivatkozás, hogy a 2006. május 18-i megállapodás tejkvótára vonatkozó rendelkezései továbbra is hatályban maradtak volna. E megállapodás megkötését követően, amint azt az elsőfokú ítélet is helytállóan rögzíti, közölte alperessel, hogy értesülései szerint a megállapodás tejkvóta adásvételére vonatkozó részét a hivatal nem hagyja jóvá, ennek tudatában került sor a tejkvótára nézve a második megállapodás megkötésére.

Az elsőfokú bíróság továbbá a 69/2004.(IV.29.) rendelet 9. § (4) bekezdésében foglaltak helyes alkalmazásával állapította meg, hogy a 2005.-2006-os kvótaévre vonatkozó állami támogatás nem volt, nem lehetett a felek megállapodásának tárgya, tekintettel arra, hogy a felek a szerződést a 2006.-2007. kvótaév ideje alatt kötötték, mégpedig a 2006.-2007-es kvótaév kezdetére visszamenőleges hatállyal.

Arra figyelemmel pedig, hogy a megállapodások megkötésekor a felek képviselőin kívül más nem volt jelen, a felek szerződéskötéskori akaratának tisztázására irányuló további tanúbizonyítás nyilvánvalóan nem vezethetett volna eredményre.

Úgy vélte továbbá,..... tanúvallomásának abban az esetben sem lenne jelentősége, ha a felperesi ügyvezető részéről a szerződés aláírását követően valóban elhangzott volna olyan kijelentés, hogy a szerződés tárgyát képezi a 2005-2006-os évre vonatkozó tejkvóta állami támogatás is. Amennyiben ugyanis a felek akaratára erre irányult volna, úgy azt nyilvánvalóan a szerződésbe is foglalták volna.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges tényállást megfelelő bizonyítás lefolytatását követően, a perbeli adatok helyes mérlegelésével, értékelésével

helytállóan állapította meg és az arra alapított jogi következtetése is helytálló. Az alperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a következőkre mutat rá.

A cégnyilvántartás adataiból illetve a cégiratokból kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy ügyvezetői tisztsége keletkezésének időpontja 2006. szeptember 9. napja volt, ezen időponttól tehát a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 149. §-a alapján ügyvezetőként a felperes törvényes képviselőjének ellátására is jogosult volt, a 2006. október 2-i megállapodást is jogszerűen aláírhatta független attól, hogy képviselői joga cégnyilvántartásba történő bejegyzésére csak későbbi időpontban került sor.

Felperes továbbá az okirat egyértelmű tartalma szerint a tulajdonát képező beszállítói tejkvótát a 2006-2007. kvótaév kezdő időpontjától, azaz 2006. április 1. napjától hatályosan ruházta át az alperesre. A tejkvótával kapcsolatos jogok és kötelezettségek tehát a 2006. május 18-i megállapodás alapján is csak 2006. április 1. napjától szállhattak volna át alperesre, ugyanakkor a korábbi, 2005-2006-os tejkvóta évben a felperes által már teljesített tejkvótához főződő jogosultságok, így a felperes részére még ki nem fizetett támogatásra való jogosultság eltérő megállapodás hiányában egyik perbeli szerződésnek sem képezte tárgyát. A 2006. május 18-i megállapodás 3. pontjának ezzel ellentétes alperesi értelmezése téves és megalapozatlan.

Az sem kétséges továbbá, hogy a tejkvótára nézve a peres felek 2006. október 2-án egy új, önálló szerződést kötöttek, amely a 2006. május 18-i megállapodás helyébe lépett és amelynek megkötésére az alperes állításával szemben a jogszabályi lehetőség adott volt. E szerződés pedig még csak utalást, jelzést sem tartalmaz arra nézve, hogy azt a felek a tejkvóta átruházása tárgyában megkötött korábbi megállapodásuk módosításának tekintenék és az abban nem szabályozott kérdésekben továbbra is a korábbi megállapodásokban foglaltakat tartanak irányadónak. E körben továbbá az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a 2006. május 18-i megállapodás a tejkvótára vonatkozó részében a 69/2004.(IV.29.) rendelet 9. § (4) bekezdése szerint szükséges hatósági jóváhagyás hiányában a Ptk. 215. § (1) bekezdése szerint létre nem jöttek tekintendő, így ahhoz önmagában ezen okból sem fűződhet semmiféle joghatás.

A perbeli szerződéseknek tehát nem tulajdonítható olyan tartalom, hogy a felperes a már teljesített, 2005/2006 tejkvóta évre járó támogatásról lemondott volna, illetve hogy arra az alperes - amint azt az elsőfokú bíróság helytállóan megállapította - jogosultságot szerzett volna. Arra nézve pedig, hogy a szerződéskötést megelőző tárgyalások során illetve a szerződéskötés alkalmával ez a kérdés a felek között felmerült volna, illetve hogy e körben szóban bármiféle további megállapodás

született volna, a felek képviselői, illetve az elsőfokú bíróság által meghallgatott tanúk ellentmondásosan nyilatkoztak. Az ellentmondások feloldása nem járt sikerrel és e körben további tanúk meghallgatásától sem várható eredmény. Erre tekintettel pedig tanúvallomása sem alkalmas annak bizonyítására, hogy a peres felek közötti megállapodás az okiratban rögzítettektől eltérően az alperes által állított tartalommal jött létre.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdése alapján lényegébe helyes indokaira tekintettel helybenhagyta, azzal, hogy a késedelmi kamat mértékét a Ptk. 301/A § (2) bekezdésében foglaltak szerint állapította meg.

A Fővárosi Ítéltábla a peresztes alperest a Pp. 78. §-a alapján kötelezte a felperes 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alkalmazásával a felperes és a jogi képviselője közötti megbízási szerződésben foglaltaknak megfelelően megállapított munkadíjból és költségtérítésből álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Alperes részére az elsőfokú bíróság illetékfeljegyzési jogot engedélyezett, ugyanakkor alperes a fellebbezési eljárási illetéket lerőtta, ezért annak megfizetéséről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2009. május 22.

. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Felker László s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiss Sándorné

tisztviselő